

- b. minėtam tikrajam savininkui nepateikti jokios informacijos apie susipažinimą su šiame registre saugomais tikrojo savininko asmens duomenimis; ir kad
- c. netaikyti jokio apribojimo, susijusio su nagrinėjamų asmens duomenų apimtimi ir prieinamumu, atsižvelgiant į jų tvarkymo tikslą?
6. Ar BDAR 44–50 straipsniai, kuriuose nustatomos griežtos asmens duomenų perdavimo į trečiąją valstybę sąlygos, turi būti aiškinami taip, kad pagal juos nedraudžiama, jog tokie tikrojo savininko duomenys, įtraukti į tikrųjų savininkų registrą, įsteigtą pagal Direktyvos 2015/849 30 straipsnį, iš dalies pakeistą Direktyvos 2018/843 1 straipsnio 15 punktu, būtų visais atvejais prieinami kiekvienam plačiosios visuomenės nariui, nepagrindžiant jokio teisėto intereso ir netaikant jokių apribojimų, susijusių su šios visuomenės buvimo vieta?

- (¹) 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/843, kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos ir iš dalies keičiamos direktyvos 2009/138/EB ir 2013/36/ES (OL L 156, 2018, p. 43).
- (²) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015, p. 73).
- (³) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas (OL L 119, 2016, p. 1, klaidų ištaisymas OL L 127, 2018 5 3, p. 2).

2020 m. lapkričio 18 d. Landesgericht Salzburg (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje CS / Eurowings GmbH

(Byla C-613/20)

(2021/C 35/51)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas

Landesgericht Salzburg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: CS

Atsakovė: Eurowings GmbH

Prejudiciniai klausimai

1. Ar profesinės sąjungos inicijuotas oro vežėjo darbuotojų streikas, kuriuo siekiama, kad būtų patenkinti su darbo užmokesčiu ir (arba) socialinio draudimo teisėmis susiję reikalavimai, gali būti laikomas „ypatinga aplinkybė“, kaip tai suprantama pagal Reglamento (EB) Nr. 261/2004 (¹) 5 straipsnio 3 dalį?
2. Ar taip yra bent jau tuo atveju, kai:
 - a) patronuojamosios bendrovės darbuotojai solidarizuojasi raginami streikuoti prieš patronuojančiąją bendrovę (Lufthansa AG) tam, kad palaikytų profesinės sąjungos keliamus patronuojančiosios bendrovės keleivių salono igulos reikalavimus, ir
 - b) ypač jeigu streikas patronuojamojoje bendrovėje po patronuojančiojoje bendrovėje pasiekto susitarimo tampa „savarankiškas“, kai profesinė sąjunga dėl neaiškių priežasčių streiko nenutraukia, jį netgi pratęsia, o patronuojamosios bendrovės keleivių salono igula į tokią raginimą atsiliepia?
3. Ar tam, kad būtų įrodyta ypatinga aplinkybė, pakanka skrydį vykdančio oro vežėjo teiginio, jog profesinė sąjunga, nepaisydama to, kad patronuojančioji bendrovė patenkino reikalavimus, tęsė streiką be pagrindo ir galiausiai net pratęsė jo trukmę, ir kam tenka prisiimti riziką tuo atveju, jei faktinės bylos aplinkybės šiuo klausimu liko neaiškios?

4. Ar streikas atsakovės patronuojamojoje bendrovėje, apie kurį buvo paskelbta 2019 m. spalio 18 d. ir kuris turėjo vykti 2019 m. spalio 20 d. nuo 5,00 val. iki 11,00 val., bet galiausiai 2019 m. spalio 20 d. 5,30 val. spontaniškai buvo pratęstas iki 24,00 val., gali būti laikomas realiai nekontroliuojama aplinkybe?
5. Ar tokios priemonės, kaip alternatyvaus skrydžių tvarkaraščio parengimas ir skrydžių, kurių vykdymui nepakako turimos keleivių salono igulos, pakeitimas kitų vežėjų vykdomais užsakomaisiais skrydžiais, ypatingą dėmesį skiriant sausumos keliais nepasiekiamoms paskirties vietoms ir atskiriant skrydžius Vokietijos vidaus maršrutais nuo skrydžių Europos vidaus maršrutais, laikytinos situaciją atitinkančiomis priemonėmis, atsižvelgiant, be kita ko, į tai, kad iš 712 skrydžių, kurie turėjo būti vykdomi tą dieną, turėjo būti atšaukti tik 158 skrydžiai?
6. Kokie reikalavimai taikytini skrydį vykdančio oro vežėjo pareigai įrodyti, kad buvo imtasi visų techniniu ir ekonominiu požiūriu įvykdytinų pagrįstų priemonių?

(¹) 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 261/2004, nustatantis bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 295/91 (OL L 46, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 8 t., p. 10).

2020 m. lapkričio 18 d. Tallinna Halduskohus (Estija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje AS Lux Express Estonia / Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

(Byla C-614/20)

(2021/C 35/52)

Proceso kalba: estų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tallinna Halduskohus

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: AS Lux Express Estonia

Atsakovė: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Prejudiciniai klausimai

1. Ar toks atvejis, kai visos privačios įmonės, nacionalinėje teritorijoje komerciniais pagrindais teikiančios keleivinio kelių, vandens ir geležinkelių transporto paslaugas reguliariaisiais reisais, vienodai įpareigojamos tam tikros kategorijos keleivius (ikimokyklinio amžiaus vaikus, negalią turinčius jaunesnius nei 16 metų asmenis, sunkią negalią turinčius vyresnius nei 16 metų asmenis, didelę regos negalią turinčius asmenis ir sunkią arba didelę regos negalią turinčio asmens palydovą, taip pat negalią turinčio asmens šunį vedlį arba šunį pagalbinką) vežti nemokamai, laikytinas viešųjų paslaugų įsipareigojimo nustatymu, kaip tai suprantama pagal 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1370/2007 (¹) dėl keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešųjų paslaugų ir panaikinancio Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 1191/69 ir (EEB) Nr. 1107/70 2 straipsnio e punktą ir 3 straipsnio 2 dalį?
2. Jei tai yra viešųjų paslaugų įsipareigojimas, kaip jis suprantamas pagal Reglamentą Nr. 1370/2007: ar valstybė narė pagal Reglamentą Nr. 1370/2007 4 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktį turi teisę nacionalinės teisės akte nustatyti, kad kompensacija už tokio įsipareigojimo vykdymą vežėjui nebus mokama?

Jei valstybė narė turi teisę nustatyti, kad vežėjui kompensacija nebus mokama: kokiomis aplinkybėmis ji gali tai padaryti?

3. Ar pagal Reglamentą Nr. 1370/2007 3 straipsnio 3 dalį leidžiama šio reglamento netaikyti bendrosioms taisyklėms, kuriomis nustatomi didžiausi tarifai kitoms nei nurodytosios šioje nuostatoje keleivių kategorijoms?

Ar pareiga pranešti Europos Komisijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnį taikoma ir tuomet, kai pagal bendrąsias taisykles, kuriomis nustatomi didžiausi tarifai, nenumatyta kompensacija vežėjui?